

кый по-добрѣ, когато въ Европа отгорѣ за десять години хората ставать доктори, адвокати, инженери и миханици. По тогавашната полазица да ходи чловѣкъ въ училище, ще рече да учи единъ ветхъ умрѣлъ языкъ, защото всечкытъ науки състояха въ знането на него языкъ. Учитель Неофитъ като написа Грамматика за Българитѣ, съжалява, че ако започнать Българитѣ да ся учѣтъ въ училищата Българекы, то нѣма що да учѣтъ, аль тѣи да ся намиратъ на работа, трѣбуваше по Гръцкый начинъ да учѣтъ Славянскы. Ето що пише тя Грамматика: „Вои- „стинну ако начнеме отъ тука на тамъ да отбѣгаме отъ простолю- „дныатъ и подлыатъ языкъ, и держиме се колкото е възможно да май- „ката му Славенскіатъ, скоро съ Божія помощъ ще да видиме некой „успѣхъ и исправленіе на языко ни. Ако ли пишеме още по гнусно и „отъ тоя обикновенныатъ простолюдентъ языкъ, каква ли ще полза „да учиниме не нашата любезна юность? или какво любопытнo око ще „да возбуди́ме въ нѣхнытъ нѣжны души, когато нема нищо любопытнo „и достойно примѣчанія въ языкатъ ни? на що ще простратъ своето „вниманіе и любопытство? ніе видиме това различіе и въ Греческіатъ „языкъ.“ (Обр. 15-й. Болг. Грам. отъ Неофита П. П. 1835 л.). Тѣй едно Българче като идяше въ училището, трѣбуваше да казва вмѣсто Българекытъ рѣчи: *спомагамъ, спомоушникъ, вшѣлява ми ся въ умъ-шѣ и др. ш.* Славянскытъ: *спомоществувамъ, спомоществовашель, вшечашлява ми ся въ умъ-шѣ*, и тѣй малко по малко посредствомъ ученето да ся очисти бащиный нашъ языкъ отъ свѣтъ-тъ: ето какви учители сме имали! По зла честь тая система владѣе още между насъ и ныи много пѣти исхвърляме хубавытъ наши Българекы рѣчи, та гы промѣняваме съ Славянскы, ако послѣднитѣ и да иматъ противно значене на Българекы. Тѣй ныи нарекохме нашето черковно искане или пытане *въпросъ*, което на Българекы ще рече едно *виросено нѣщо*. Българитѣ казвать *прося*, кога ходи нѣкой отъ врата на врата та проси по рѣзентъ хлѣбъ и като навикне въке на него занаятъ, тѣи казвать: *шой ся виросечиль* или *виросиль вѣке*.

Българскый народъ кога говори изговаряся повѣче съ глаголи, той има имената на онизъ прѣдмѣти, които му трѣбувать; народъ-тъ не е Рѣчникъ да наряди глаголы, съществ. и прилагат. имена и т. т.